

Matteüs 5 : 7

Wie goed doet, God ontmoet

Lezen: Lukas 6 : 17 – 36

Tekst: Matteüs 5 : 7

Zingen: Opwekking 630

Zingen: Gez. 473 : 1, 6, 7 en 10 (na de wet; schoollied)

Zingen: Opwekking kids 40 (je hoeft niet bang te zijn; schoollied)

Zingen: Psalm 103 : 4 en 5 (na de preek)

Zingen: Weerklank 37a (na de collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Geluk: maakbaar ideaal?

In elk mensenhart leeft heimwee naar geluk. De mens heeft het Paradijs mee gemaakt. Ook al is hij er zelf niet geweest, het verhaal gaat. Een gelukkige tijd. Wat dat geluk precies is? Daar hebben mensen hun eigen voorstelling van. Het geluk wordt gezien als een stadium waarin al onze eigen verlangens,

begeerten en behoeften bevredigd worden. **Het woordenboek omschrijft geluk als:**

1. Gunstige loop van omstandigheden

2. Aangenaam gevoel van iemand die zich verheugt

Geluk wordt beïnvloed door omstandigheden. Een positief sollicitatiegesprek, gevolgd door een prachtige baan, daar wordt je echt gelukkig van.

Geluk kan ook in jezelf zitten: je hersens maken stofjes vrij, waardoor je gelukkig wordt. Sommigen zijn door hun aanleg in staat om meer geluk te proeven dan anderen. De één is van nature vrolijker en bekijkt het leven meer van de zonnige kant, dan een ander die zwaarmoedig en zwaartillend is.

Geluk staat zo ongeveer bovenaan de wensenlijst. Het lijkt erop dat veel mensen op eigen houtje hun geluk waar maken. Wij kunnen ons geluk zelf vormgeven. Iedereen is beheerder van zijn eigen **BV IK**. Hij zal met zijn krachtige ego zijn ideaal bereiken. Het lijkt wel of we het verloren paradijs hier en nu willen herstellen. Dat moet ook wel, want de meesten zijn ervan overtuigd dat er na dit leven geen paradijs meer komt. **Zorg** dat

je er nu uit haalt wat er in zit, leef tot op de bodem, de ene vakantiereis nog meer bijzonder dan de andere, want dan ben je een bijzonder, een gelukkig mens.

Het leven móet gelukkig zijn, dat is wel genoemd dé ziekte van deze tijd. Het klopt niet dat je het geluk helemaal in de hand hebt. Jij bent niet de alleen heersende manager van je geluk!

Het zit te vaak tegen. Daar kunnen we moeilijk mee omgaan.

We worden ongelukkig van een baan die zo leuk leek, maar tegenvalt. We willen gelukkig zijn. Maar omdat idealen niet worden bereikt, komt er onvrede en bitterheid in ons hart. Veel breekt ons bij de handen af, en als het dan niet meer is dan wat het is, wordt de ziel hard, en jaloers. We moeten door krijgen dat mensen hier nooit helemaal gelukkig worden. Dat kunnen onze jongens en meisjes toch al wel begrijpen? Ook al lacht het leven je toe, stel je er op in dat het leven teleurstelling kent. Als je met jullie jonge ogen rondkijken, en je frisse jonge verstand gebruiken kun je door hebben dat het niet altijd even plezierig is. Geluk is iets hemels. Is de hemel niet te ver weg? Moet je

reclames voor gelukkige momenten en vakantiebestemmingen niet wantrouwen? Kun je iemand die geluk belooft wel geloven? Dat is een rechtstreekse vraag aan onze tekst. Daar hoor je iemand die zegt: geluk is mogelijk. Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. De stem van Jezus klinkt vanaf de berg. Naar al die mensen voor Hem. Hij heeft door wat er speelt. Hij begrijpt hoe hun levens in elkaar zitten. Hij weet hoe ongelukkig mensen kunnen zijn. Hij heeft de duivel gezien. Hij heeft 30 jaar kennis gemaakt met ellende van ziekte, zonde en dood. Hij kent de verlangens van overspelige rakkers, en broeierige jaloezie die relaties verziekt. Hij zegt: Gelukkig de barmhartigen. Is dat mogelijk? In een harde wereld, waar zoveel mensen een laag eelt op de ziel hebben, en ongevoelig zijn? Breekt barmhartigheid ons niet bij de handen af, en moet geluk dus wel mislukken? Heeft de Here Jezus dit wel goed?

Geluk: een belofte

Jezus zegt niet: je moet aan die of die volwaarde voldoen, en dán ben je gelukkig. Laat eerst maar eens zien hoe barmhartig jij bent, dán is het geluk voor jou.

De mensen voor Hem hoeven niet gelukkig te wórdén. **Ze** zijn gelukkig verkláárd. Luister. We gaan onder die mensen zitten, vlak bij Jezus. Hij kijkt je aan. Hij weet wie je bent. Hij leeft zich in als geen ander. Hij geeft om je. Hij geeft zichzelf. Aan mij. Het maakt je warm. Want Hij is de barmhartigheid in vlees en bloed. Hij is als de Vader. Wees barmhartig, zoals jullie Vader barmhartig is. Dat zegt Hij in Lukas 6 tegen de mensen. Hij is barmhartig, zoals de Vader barmhartig is. De Zoon lijkt op de Vader. Zie je Jezus? Hij is met ontferming bewogen.

Ontferming, zijn hart is ontfermd, onthard, zacht, gevoelig. Hij huilt bij het graf van Lazarus. Deelt brood aan mensen die honger hebben. Ziet mensen die verdwaald zijn in het leven, raakt melaatsen aan, ziet armen, de overspelige vrouw, verbindt zieke harten. De liefde van Jezus straalt van zijn gezicht. Sprékend de Vader. Hij is barmhartig. Het woord dat de Bijbel gebruikt in het Oude Testament heeft te maken met de

baarmoeder. Moederschoot. Daar zit de baby, veilig voor z'n geboorte. Daar heeft de baby het goed. Het kindje is intiem verbonden met de moeder. Helemaal aangewezen op haar. De a.s. moeder legt haar hand op de dik geworden buik. Ze voelt haar kind. Het trappelt met de voetjes. Moeder glimlacht. Ze kijkt vol verwachting uit naar de geboorte. Tot die tijd zorgt ze voor haar kind in haar. Dát heet barmhartigheid. God heeft lief, zoals een moeder haar ongebooren kind liefheeft. Gods moederliefde. Die is er voor zijn volk. Ik zal u niet vergeten, zoals een moeder haar kind niet kan vergeten (Jesaja 49). God kijkt naar zijn kind en ontfermt zich. Ontfermen = anti-firmus (Latijn: firmus is hard; antifirmus = onthard, zacht).

Hoor je Jezus nog? Hij spreekt mensen toe. En wij zitten daar tussen. Hij geeft zich. Gods barmhartigheid is als een geschenk onder die mensen gekomen...onder ons. Je hoeft niet eerst hard te ploeteren, om Gods hart voor je te winnen. Hij is er al. De barmhartigheid is in ons midden verschenen. Jezus Christus. Vol van genade en waarheid. Elke zondag komt Hij vanaf de kansel naar je toe. Elke zondag is Hij onder ons. Zijn

barmhartigheid wil onder ons wonen, een thuis krijgen. In uw hart, in relaties van broeders en zusters. Het is als een geschenk wat ons steeds meer eigen wordt. God kijkt naar ons om. Hij wil dat jij er bent. Ook toen je het bestaan had verknoeid, wilde Hij jou. Hij zocht je op in de diepste nood. Hij trok zich jouw ellende aan. Hij zag je in zijn diepe moederliefde. Hij zag je worstelen in het leven, dat toch echt wel zwaar is. Hij glimlachte om je en stak zijn hand naar jou uit. Om daarin te rusten. Zoveel mildheid, je verbaast je er over. Is dat echt voor mij? Is God zó intens goed voor mij? Jezus zegt het. Hij is in hoogst eigen Persoon Vaders barmhartigheid voor een hele gemeente.

We zouden er zélf barmhartig van worden. De barmhartigheid van God treedt uit de Bijbelwoorden en nestelt zich in onze harten. Het wordt warm van binnen. We kijken met warme ogen om ons heen. We raken gevoelig voor wat er in onze buurt gebeurt. We zullen niet langer kwaad met kwaad vergelden. God heeft ons zoveel vergeven, wij kunnen over heel veel van de naaste heen stappen. Het zijn vaak kleinigheden,

vergeleken bij wat God van ons moet verdragen. Wij worden mild, en daar zit groei van geluk in. Wie mild is, maakt minder drukte, leeft minder in spanning, kan relativeren, en wordt daardoor rustiger, vrediger. Barmhartig-zijn...dat heb je binnen hartbereik. Want Jezus heeft zich gegeven, we hebben Hém in geloof en vertrouwen. Dát is de weg, om Jezus met zijn gaven te ontvangen.

Als je het niet hebt, als je hart koud is. Hoe komt dat? Wat heb je met het geschenk gedaan? Kun je er niet bij komen? Staat er iets tussen jou en de Barmhartige in? Denk je, dat je de barmhartigheid niet verdient? Dan ben je al mooi op weg. Want daar begint de zoektocht. Zien, dat je het zelf niet redt. Zien dat je machteloos bent. Niet zelf aan je geluk beginnen te knutselen. Geef je over aan de Barmhartige. Voor jou wil Hij er zijn. Vertrouw je toe aan zijn liefdevolle armen, die Hij om jou heen wil vouwen vol zorg. Kijk Hem in zijn ogen. Zie je de glimlach? Die zegt: wat blij Ik ben ik met je. Je hebt je laten vinden. Zullen we samen gelukkig zijn? Het kan. Jezus zegt het. Gelukkig de barmhartigen.

Geluk moet groeien

Hoe bereik je de mens in nood? Laat hij zich helpen? Dat is soms moeilijk. Er zijn mensen die zich niet laten vinden voor jouw goede bedoelingen. Zij houden de boot af. Hulpverleners kunnen daardoor teleurgesteld zijn, gefrustreerd. Ze proberen met hun liefde door muren heen te komen, maar die ander duwt misschien al jaren zijn verdriet weg. Hij merkte dat hij niet mee kon in de stoet van gelukkigen. Hij stond er naast. Hij heeft muren en grachten gebouwd, hij bunkert zich in, sluit zich op in zichzelf. Komt er iemand naar hem toe om te helpen, dan lukt het niet om ervoor open te staan. Daar wordt de barmhartige hulpverlener niet gelukkig van toch? Dat moet een teleurstelling zijn.

Als de barmhartige wél binnenkomt, heb dan echt contact.

Mensen zoeken contact met de wereld, via een computer, we zitten voortdurend achter ons scherm met anderen te praten, maar zoeken we elkaar echt op? De medemens in diepe nood, die moet je in de ogen zien, kunnen aanraken. Echte aandacht, je bent toch maar even langs gekomen, he! Je hebt tijd vrij

gemaakt voor de ander. Alleen al dat is zo belangrijk. Het zit hem in kleine dingen. Spontaan, op een verloren moment, er voor die ander zijn.

Als het contact gemaakt is, de mens in nood breekt open, dan weet je soms niet wat je meemaakt. Je kijkt in een donker gat. Wat een ellende. Je laat het ongelukkig-zijn van de ander toe in jouw leven. Ineens ga jij dragen aan het verdriet, de wanhoop van de ander. Wordt je daar gelukkiger van? Groeit het geluk? Zo van: wie goed doet, goed ontmoet? Bedoelt Jezus dat met het tweede deel van de tekst: want zij zullen barmhartigheid ondervinden? Omzien naar mensen die een geliefde hebben verloren. Daar mogen we tegenwoordig niet te lang bij stil staan, zegt men, of nee: zo denken mensen bij zichzelf. Het moet na een paar weken maar over zijn met die tranen. We hebben toch ons geloof...? Maar het is juist belangrijk dat we onze rouwenden bijstaan, bij hen zijn, ruimte geven, tijd en aandacht. Dat is lastig. Soms weet je niet wat je zeggen moet. Of dat je zwijgen moet. Maar neem er de tijd voor. Maak die zoektocht samen. Samen rouw verwerken, geeft verbinding.

Zorgen voor de ander verdiept je leven, je gevoel, relaties.

Daar wordt een mens op een bepaalde, diepe manier gelukkig van. Je hebt er mogen zijn voor die eenzame man, je zag hem opleven toen je op bezoek kwam. Die dankbare ogen, het deed je goed. Je gaat er gauw eens weer op bezoek. Het geeft voldoening...niet, dat jij het zo goed gefikst hebt...maar het is de barmhartigheid die jij ondervindt. Die dankbare ogen...van die eenzame man...daarin zag je Gods liefde, zijn milde ogen voor jou! Wie goed doet, God ontmoet.

Kan het ook zonder God?

Kan alleen een gelovige barmhartig zijn? Er gebeurt toch veel moois door mensen die God niet kennen? Dat is zo, en dat moeten we royaal zo zeggen. Er gebeurt heel veel goeds door mensen met een warm hart. Menslievende organisaties, die prachtige dingen doen, buiten de HERE om. God gebruikt hun werk, om de nood in de wereld te verlichten. Zij zullen veel dankbare mensen in de ogen kijken. En ik moedig u aan om waar nodig het rode kruis en allerlei andere organisaties uw

giften te geven. Inderdaad, ook dat is barmhartigheidswerk.
Zullen artsen zonder grenzen ook voldoening hebben? Zullen zij zich gelukkig voelen als ze zoveel mensen konden helpen. Wel zeker! We gunnen het ze, er gebeurt zo veel bewonderenswaardig dappers op hulpverleningsgebied.

Prachtig.

Is er dan geen verschil met gelovigen? Dat is er. Wie gelooft heeft een **machtige drijfveer** in zijn leven. God heeft naar hem omgekeken, en dat kán hij niet vergeten. Daar móet hij wat mee. Hij kan om God niet heen, nu kan hij om zijn de naaste niet heen. Hij zal als een barmhartige Samaritaan zijn.

Het tweede verschil: als ze de gelovige vragen: **waarom ben jij zo begaan** met je medemens? Dán pak jij je kans! Het moment, om te verwijzen naar de Bron van jouw liefde. **Christus**. God. Gods barmhartigheid is er voor jou? Dat ga jij uitleggen in jouw leven, wat dit betekent. Het evangelie wordt zo waar als je leven waar is. Als je dáár over in gesprek kunt komen, en je kunt het verhaal kwijt van God de Barmhartige... wordt je daar toch gelukkig van? Gelukkig de barmhartigen! Amen.

